

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA III
Vajnorská 47, 832 77 Bratislava 3

Číslo: 2 Pv 483/17/1103-7
EEČ: 2-10-716-2017

Bratislava III 28.09.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 824/26 XXXXX, Slovensko

povolanie: stavebný robotník

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v čase okolo 18.30 hod. dňa 25.08.2017 v Bratislave, v chatovej osade Žabí majer, v záhradnej chatke č. 11/1, sa vyhrážal poškodenej XXXXX takým spôsobom, že najskôr menovanej začal opízlzo nadávať, že je „kurva“ a použil rôzne iné vulgarizmy, následne jej začal kričať, že ju zabije, čo zopakoval niekoľkokrát a vzápätí ju začal udierať dlaňami oboch rúk, pričom ju udieral do tváre, do oblasti nosa a ľavého oka, do hrude, ľavej lopatky a rebier a ľavého lýtka, pričom jej týmto konaním podľa lekárskej správy spôsobil zranenia, a to tržnozmliaždenú ranú v oblasti ľavého oka, hematómy v oblasti dolných rebier vľavo, ľavej paži, ľavého lýtka s predpokladanou dobou liečenia do 7 dní, čo u poškodenej XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX č. 16 vzbudilo obavu o jej život a zdravie,

Okresnému úradu XXXXX, odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona

č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave III, Obvodného oddelenia PZ XXXXX bolo dňa 28.08.2017 pod ČVS:ORP-967/RAC-B3-2017 podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

V priebehu skráteného vyšetrovania bola vypočutá poškodená XXXXX, ktorá uviedla, že obvineného pozná asi 4 mesiaca, pričom spolu bývali v chatke v osade Žabí majer.

Dňa 25.08.2017 sa nachádzala spoločne s XXXXX a XXXXX v chatke, ktoré jej vzhľadom na ich podnapitý stav nadávali do „kuriev“. V čase okolo 18.30 hod. prišiel obvinený, ktorému zjavne tieto dve osoby predtým povedali, že bola 5 hodín preč, čo však nebola pravda.

Obvinený následne chytil nervy, začal byť agresívny a opízlo jej nadával a vyhrážal sa jej, že ju zabije. Následne ju začal biť dlaňami oboch rúk do tváre, do oblasti tela, hrudníka, chrbta, ľavého rebra a ľavého lýtku. Poškodená taktiež uviedla, že sa jej vyhrážal už v minulosti, ale nikdy ju takto nezbil.

Taktiež uviedla, že svedkom týchto vyhrážok nebol nikto, uvádzané dve ženy sa toho času nachádzali v chatke.

Obvinený pri výsluchu poprel spáchanie tohto skutku. Uviedol, že toho dňa sa s poškodenou pohádala, nakoľko mu klamala kde sa celý deň nachádzala, nakoľko bola aj opitá a začala ho slovne napádať, dostalo ho to do extrému a dal jej facku. Týmto momentom sa bitka skončila.

K spôsobeným zraneniam uviedol, že modriny mala na tele už dávnejšie, opuch na oku jej taktiež vznikol skôr má sklony k sebapoškodzovaniu a tieto zranenia si spôsobila sama keď sa bila kameňom po tvári.

Zhodne ako poškodená uviedol, že svedkom tohto incidentu nik nebol.

Trestným činom je v zmysle ustanovenia § 8 Trestného zákona protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že o trestný čin sa jedná iba vtedy, ak sú súčasne splnené všetky jeho obligatórne (povinné) podmienky, ktorými sú protiprávnosť a formálne znaky, t.j. znaky niektorej skutkovej podstaty trestného činu uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona. Ak splnenie ktoréhokoľvek z obligatórnych znakov skutkovej podstaty absentuje, nemôže sa jednáť o trestný čin, avšak nemožno vylúčiť, že sa jedná o iné protispoločenské, a v prípade právom upraveného vzťahu, i protiprávne konanie, spravidla však menšej závažnosti (priestupok, iný správny delikt), na základe čoho štát, zastúpený zákonodarcom nepovažuje za správne a ani potrebné takého konanie postihovať metódami a prostriedkami trestnej represie.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že o trestný čin sa jedná ak sú súčasne splnené jeho obligatórne (povinné) podmienky, ktorými sú protiprávnosť a formálne znaky, t.j. znaky niektorej skutkovej podstaty trestného činu uvedenej v osobitnej

časti Trestného zákona.

Podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona sa trestného činu nebezpečného vyhrážania dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Trestného činu ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 156 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Posúdením vykonaných dôkazov som dospel k záveru, že by konanie obvineného mohlo zakladať podozrenie zo spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, alternatívne, či už v súbehu alebo samostatne, trestného činu ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona. Pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona je potrebné, aby bol skutok spáchaný verejne, resp. na mieste verejnosti prístupnom, pričom z výsluchov poškodenej ako aj obvineného je zrejmé, že svedkom skutku neboli žiadne iné osoby a dané ustálené miesto spáchania skutku (pred záhradnou chatkou) nemožno považovať za miesto prístupné verejnosti.

Ublížením na zdraví sa v zmysle ustanovenia § 123 ods. 2 Trestného zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si **vyžiada lekárske vyšetrenie, ošetrovanie, alebo liečenie**, počas ktorého **bol nie len na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného**.

V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia teda podmienkami ublíženia na zdraví sú poškodenie zdravia, **objektívna požiadavka na lekárske vyšetrenie, ošetrovanie, alebo liečenie**, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Sťažením obvyklého spôsobu života poškodeného sa rozumie **porušenie normálnych telesných, alebo duševných funkcií**, ktoré **sťažuje výkon pracovnej, alebo inej činnosti**, alebo má iný vplyv na obvyklý život poškodeného.

Ublíženie na zdraví spravidla vyžaduje lekárske ošetrovanie, aj keď nezanecháva trvalé následky. Ublížením na zdraví bude teda zmenený stav, ktorý nastal napr. dlhotrvajúcimi bolesťami, alebo nemožnosťou pohybu, prípadne pripútaním na lôžko. Patria sem tiež prípady, kedy ochorenie, alebo zranenie, ktoré poškodený už mal, sa zhoršilo. **Pracovná neschopnosť je dôležitým kritériom ublíženia na zdraví, nie však jediným a rozhodujúcim.**

Pri posudzovaní ublíženia na zdraví majú význam také skutočnosti, ako je povaha porucha zdravia, ako bola spôsobená, ktorá funkcia bola porušená, aké lekárske ošetrovanie si vyžaduje a do akej miery narušila obvyklý spôsob života poškodeného.

Posudzovanie každého jedného prípadu musí byť komplexné a individuálne.

Zákon presne neustanovuje minimálnu dobu, po ktorú musí porucha trvať, aby ju bolo možné považovať za ublíženie na zdraví. Musí ísť o takú poruchu zdravia,

ktorá poškodenému sťažuje obvyklý spôsob života alebo výkon obvyklej činnosti alebo má iný vplyv na obvyklý spôsob života postihnutého, a to nielen po krátky, prechodný čas.

V ustálenej súdnej judikatúre sa za ublíženie na zdraví pokladá **porucha zdravia poškodeného, ktorá mu sťažuje obvyklý spôsob života alebo výkon obvyklej činnosti po dobu okolo sedem dní.**

Právny záver o tom, či ide o drobné ublíženie na zdraví, o ublíženie na zdraví, alebo o ťažkú ujmu na zdraví možno urobiť len na základe lekárskeho potvrdenia, alebo znaleckého posudku.

Pre záver, že ide o ublíženie na zdraví v zmysle ustanovenia § 156 ods. 1 Trestného zákona nie je nevyhnutné, aby poškodený bol práce neschopný. **Rozhodujúca je povaha ujmy na zdraví, najmä akými príznakmi, ťažkosťami a bolesťami sa prejavuje, v akej intenzite, po aký dlhý čas a do akej miery narušuje obvyklý spôsob života poškodeného.**

Čo sa týka **objektívnej stránky** trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, jedná sa o delikt ktorý možno spáchať konaním v pravom zmysle slova, kde konanie v sebe zahŕňa k cieľu zameraný a vôľou riadený svalový pohyb v prípade, kedy páchatel' svojim konaním spôsobí ublíženie na zdraví poškodeného, tak ako je toto charakterizované vyššie. **Medzi konaním páchatel'a a následkom**, ktorým je ublíženie na zdraví poškodeného, spojeného s konaním páchatel'a, **musí byť objektívne daná príčinná súvislosť** (kauzálny nexus).

Ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona je z hľadiska subjektívnej stránky **úmyselným trestným činom**, teda sa musí jednať o také konanie páchatel'a, kedy si tento chce svojim konaním spôsobiť ublíženie na zdraví poškodeného, (priamy úmysel), alebo **minimálne vie, že svojím konaním môže dôjsť k takémuto následku** a pre tento prípad je s tým uzročený (eventuálny úmysel).

Zo zadováženého odborného vyjadrenia XXXXX, všeobecného lekára ÚPS Nemocnica svätého Michala, a. s. zo dňa 28.08.2017 vyplýva, že na tele poškodenej boli zadokumentované tržnozmliažené rany v oblasti ľavého oka, hematómy v oblasti dolných rebier vľavo, ľavej paže a ľavého lýtka, pričom pre tieto zranenia s ohľadom na osobu poškodenej určil predpokladanú dobu liečenia a pracovnej neschopnosti do 7 dní. Súčasne vyslovil, že nepredpokladá zanechanie trvalých následkov a že spôsob, akým zranenia vznikli, korešponduje s tvrdeniami poškodenej.

Vzhľadom na uvedené je tak zrejmé, že obvineným boli v deň skutku spôsobené poškodenej zranenia, ktoré boli ňou uvedené a následne zadokumentované, avšak s ohľadom na dobu liečenia, druh a povahu zranení (hematómy, opuch, drobná rana, ktoré závažnejším spôsobom neovplyvnia obvyklý spôsob života) nemožno ustáliť, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona.

Poškodená uviedla, že sa jej obvinený vyhrážal zabitím, pričom tieto tvrdenia

obvinený poprel. Tvrdenia jednej či druhej strany nemožno vyvrátiť tvrdením žiadneho svedka, nakoľko zhodne poškodená ako aj obvinený pri výsluchu uviedli, že svedkom skutku nebola žiadna iná osoba. Priebeh skutku, tak ako ho uviedla poškodená, by zakladal zodpovednosť páchatela za spáchanie prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko by došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu.

V zmysle § 10 odsek 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.

Pre trestnosť páchatela sa vyžaduje okrem naplnenia formálnej stránky trestného činu, teda všetkých obligatórných zákonných znakov skutkovej podstaty niektorého z trestných činov uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, aj naplnenie tzv. materiálnej stránky trestného činu. Práve v ustanovení § 10 odsek 2 Trestného zákona je zakotvená výnimka z formálneho chápania kategórie trestných činov vo vzťahu k prečinu.

Pri poňatí predmetného skutku s prihliadnutím na materiálny korektív možno vyhodnotiť, že daný skutok vykazuje len formálne znaky prečinu, teda znaky skutkovej podstaty trestného činu, avšak korekciu prílišnej tvrdosti tohto prístupu je v danom konkrétnom prípade možné docieľiť použitím určitých materiálnych kritérií, ktoré náležitým zvážením predstavujú nízku závažnosť prečinu, čo má za následok, že čin nie je prečinom.

Z vykonaných lustrácií na obvineného je zrejmé, že doposiaľ nebol ani jedenkrát postihnutý za priestupok na úseku občianskeho spolunažívania podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona o priestupkoch ako ani v posledných rokoch za žiaden trestný čin odsúdený.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

V uvedenom prípade som tak dospel k záveru, že skutok sa stal, spáchal ho obvinený, avšak s ohľadom na jeho osobu, následky činu a okolnosti, za ktorých bol spáchaný, je dôvodné konanie obvineného posudzovať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, konkrétne priestupku podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona o priestupkoch.

Z uvedeného dôvodu som tak rozhodol o postúpení veci trestného stíhania podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku Okresnému úradu XXXXX, odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Branislav Delej
prokurátor